

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **V. S.**, narozená dne X
státní příslušnost Ruská federace
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2024, č. j. MV-60207-4/SO-2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2024, č. j. MV-60207-4/SO-2024, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců. Napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodla o odvolání žalobkyně podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak, že potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 4. 4. 2024, č. j. OAM-27899-13/TP-2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky (dále jen „ČR“) podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žadatelka přesáhla možnou dobu nepřítomnosti 310 dnů na území ČR dle § 68 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně v žalobě uvádí, že správní orgány nesprávně četly otisk odletového razítka, kdy namísto správného data 27. 8. 2021, vycházely kvůli hůře čitelnému otisku razítka z nesprávného data 27. 6. 2021. Žalobkyně na podporu svého tvrzení doložila v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí rezervaci letenek na let z Prahy do Moskvy ze dne 27. 8. 2021. Zároveň je žalobkyně názoru, že si prvostupňový orgán měl příslušné údaje sám ověřit dle § 3, § 6 odst. 2 a § 8 odst. 2 správního řádu. Odvolací orgán k námitkám žalobkyně toliko uvedl, že z černobílé fotokopie listu cestovního dokladu žalobkyně je zřejmé datum 27. 6. 21. Doloženou fotokopii rezervace letenek pak odmítl akceptovat s poukazem na absenci překladu z ruského jazyka a také s odůvodněním, že jej žalobkyně mohla doložit již v prvostupňovém řízení. Nepřijetí dokladu kvůli cizojazyčné verzi považuje žalobkyně za přepjatě formalistické. Žalovaná ruský jazyk musí umět částečně ovládat, jelikož je to jeden z nejběžnějších jazyků používaných jejími klienty. Bylo povinností žalované, aby upozornila žalobkyni na rozpor v datech a vyzvala ji k odstranění tohoto rozporu. Z doložených dokumentů a skutečnosti, že výpočet dnů žalobkyně pracoval s datem 27. 8. 2021, musela žalovaná o tomto rozporu vědět. Konečně datum 27. 6. 2021 nedává smysl, jelikož by žalobkyně 3 dny po příletu do Prahy opět odletěla.
3. Dále žalobkyně uvedla, že se odvolací orgán řádně nevypořádal s argumenty žalobkyně týkající se nedostatečného ověření data (např. pomocí rejstříku IS KODOX, IS OBZOR). Žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. K argumentaci žalobkyně uvedla, že se její žalobní body neliší od argumentace uvedené v odvolání. Fotokopie rezervace letenek byla doložena v ruském jazyce, proto ji jako důkaz akceptovat. Žalobkyně byla již před podáním odvolání zastoupena advokátem, který zaslal fotokopie v ruském jazyce společně s odvoláním, nebylo proto nutné žalobkyni poučovat o tom, že doložené písemnosti je dle § 16 odst. 1 správního řádu nutné doložit

v českém jazyce. Na závěr žalovaná uvedla, že nelze vyloučit odlet žalobkyně z Prahy zpět do Ruské federace po třech dnech od příletu, například z důvodu neodkladných záležitostí.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 20. 11. 2023 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (č. j. OAM-27899/TP-2023). Žalobkyně mj. doložila fotokopii pasu s razítky vyznačujícími odlety z ČR a přílety do ČR.
6. Informace z Cizineckého informačního systému (dále jen „CIS“) ze dne 20. 11. 2023 zobrazuje data odletů z ČR a příletů do ČR pouze do 29. 1. 2021.
7. Informace z CIS ze dne 26. 2. 2024 zobrazuje data odletů z ČR a příletů do ČR též pouze do 29. 1. 2021.
8. Dne 26. 2. 2024 byla žalobkyně správním orgánem I. stupně vyzvána k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a k poskytnutí součinnosti. Stejný den byl do spisu přiložen záznam o nepřetržitosti pobytu na území ČR, který deklaroval, že z informací z cestovního dokladu žalobkyně a z CIS byla zjištěna nepřítomnost žalobkyně na území ČR v období pěti let předcházející podání žádosti v trvání 336 dnů.
9. Následně žalobkyně dne 6. 3. 2024 prostřednictvím svého zástupce nahlédla do spisového materiálu a požádala o poskytnutí lhůty v délce 30 dnů k písemnému vyjádření. Dne 22. 3. 2024 se vyjádřila k podkladům pro vydání rozhodnutí. Ve svém vyjádření uvedla všechna data nepřítomnosti, a to: 16. 12. 2018 – 15. 1. 2019, 14. 6. 2019 – 18. 7. 2019, 1. 9. 2019 – 9. 9. 2019, 29. 12. 2019 – 20. 1. 2020, 22. 12. 2020 – 29. 1. 2021, 20. 5. 2021 – 24. 6. 2021, 27. 8. 2021 – 4. 10. 2021, 28. 12. 2021 – 27. 1. 2022, 26. 12. 2022 – 13. 1. 2023, 19. 7. 2023 – 20. 8. 2023, což celkem činí 295 dnů. Tomuto výpočtu dle vyjádření žalobkyně odpovídají data obsažená ve spisovém materiálu a v cizineckém informačním systému. Žalobkyně dále poukázala na skutečnost, že v záznamu o nepřetržitosti pobytu na území ČR není uveden postup výpočtu tohoto období, a není tak jasné, jaká konkrétní data vzal správní orgán v potaz.
10. Dne 4. 4. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. OAM-27899-13/TP-2023, ve kterém žádost zamítl dle § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců kvůli nesplnění podmínky uvedené v § 68 téhož zákona. Správní orgán I. stupně uvedl, že dle § 68 citovaného zákona nesmí žadatel o trvalý pobyt překročit hranici 310 dnů nepřítomnosti na území ČR. Z cizineckého informačního systému a z cestovního dokladu vyplynulo, že žalobkyně opustila v ČR v období: 16. 12. 2018 – 15. 1. 2019, 14. 6. 2019 – 18. 7. 2019, 1. 9. 2019 – 9. 9. 2019, 29. 12. 2019 – 20. 1. 2020, 22. 12. 2020 – 29. 1. 2021, 20. 5. 2021 – 24. 6. 2021, 27. 6. 2021 – 4. 10. 2021, 28. 12. 2021 – 27. 1. 2022, 26. 12. 2022 – 13. 1. 2023, 19. 7. 2023 – 20. 8. 2023, což celkem činí 336 dnů. Rozpor spočívá mezi datem uvedeným žalobkyní **27. 8. 2021 – 4. 10. 2021** a zjištěným správním orgánem **27. 6. 2021 – 4. 10. 2021**. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že v cestovním dokladu žalobkyně je viditelný otisk výstupního razítka ze dne 27. 6. 2021 Praha-Ruzyně, nikoliv 27. 8. 2021.
11. Žalobkyně podala dne 6. 4. 2024 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí s návrhem na postup dle § 87 správního řádu (autoremedura). Žalobkyně k rozporu v datu přiložila barevnou fotokopii pasu a kopii letenek, které byly doloženy v ruském jazyce. Konstatovala, že v případě trvajících rozporu mezi daty by bylo na místě, aby si správní orgán vyžádal

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

informace ze Schengenského informačního systému nebo systému Letiště Václava Havla. Prvostupňový správní orgán neshledal důvody pro postup v souladu s § 87 správního řádu a věc postoupil dle § 88 odst. 1 správního řádu žalované jako orgánu odvolacímu.

12. Žalovaná vydala dne 22. 5. 2024 napadené rozhodnutí č. j. MV-60207-4/SO-2024, kterým zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Ve svém odůvodnění konstatovala, že prvostupňový správní orgán postupoval v souladu se zásadami správního řízení a právním řádem. Pokud se jedná o zaslanou fotokopii elektronické rezervace letenek, tento doklad byl doložen pouze v ruském jazyce, proto jej nelze pro řízení akceptovat, nadto žalobkyně jej měla možnost předložit před vydáním napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o lety rezervované již v roce 2021 (ust. § 82 odst. 4 správního řádu). Konečně z důvodu spolehlivé čitelnosti razítka, především z černobílé kopie listu cestovního dokladu, a také proto, že dne 13. 3. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno opatření proti nečinnosti, správní orgán nepodal žádost o sdělení informací z IS KODOX a IS OBZOR. Žalovaná považovala za nevhodné napadené rozhodnutí rušit, neboť rozhodný otisk data razítka, především z černobílé kopie listu, je dle názoru žalované spolehlivě čitelný.
13. Žalovaná též v napadeném rozhodnutí poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2019, č. j. 7 Azs 345/2019-22, podle které žadatel, který má zájem na tom, aby bylo jeho žádosti vyhověno, proto musí být v řízení o žádosti aktivní, což mimo jiné znamená předkládat doklady, jejichž předložení mu ukládá zákon. Pokud tak nekoná, pak to pro něj může mít negativní následky, které si však způsobuje sám svou vlastní nečinností.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobkyně se na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřila a žalovaná souhlasila s rozhodnutím ve věci bez jednání. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
16. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let.*
17. Podle § 68 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců *do doby pobytu podle odstavce 1 se započítávají období nepřítomnosti cizince na území v průběhu doby pobytu podle písmen a) až d), pokud tato jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 6 po sobě jdoucích měsíců a pokud ve svém souhrnu nepřesáhla 310 dnů; pokud jedno období nepřítomnosti cizince na území nebylo delší než 12 po sobě jdoucích měsíců ze závažných důvodů, zejména jde-li o těhotenství a narození dítěte, závažné onemocnění anebo studium nebo odborné školení, nepřetržitost pobytu je zachována, přičemž toto období se do doby pobytu podle odstavce 1 nezapočítává.*
18. Podle § 3 správní řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
19. Podle § 16 odst. 2 správní řádu *písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí účastník řízení předložit v originálním znění a současně v úředně ověřeném překladu do jazyka českého, pokud*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

správní orgán nesdělí účastníkovi řízení, že takový překlad nevyžaduje. Takové prohlášení může správní orgán učinit na své úřední desce i pro neurčitý počet řízení v budoucnu.

20. Podle § 50 odst. 4 správního řádu *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přiblíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*
21. Podle § 82 odst. 4 správního řádu *k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přiblíží jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.*
22. Žádost žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu byla zamítnuta z důvodu překročení hranice 310 dnů, jelikož správní orgány vycházely z následujících dat opuštění ČR: 16. 12. 2018 – 15. 1. 2019, 14. 6. 2019 – 18. 7. 2019, 1. 9. 2019 – 9. 9. 2019, 29. 12. 2019 – 20. 1. 2020, 22. 12. 2020 – 29. 1. 2021, 20. 5. 2021 – 24. 6. 2021, **27. 6. 2021** – 4. 10. 2021, 28. 12. 2021 – 27. 1. 2022, 26. 12. 2022 – 13. 1. 2023, 19. 7. 2023 – 20. 8. 2023. Žalobkyně tvrdí, že se správně jedná o datum **27. 8. 2021** – 4. 10. 2021. Z této nesrovnalosti vyplývá rozpor, kdy žalobkyně uvádí celkový počet 295 dnů strávených mimo území ČR, zatímco žalovaná má za prokázaný počet 336 dnů, což mělo za následek zamítnutí žádosti žalobkyně o vydání povolení k trvalému pobytu.
23. V daném případě vycházela žalovaná ze vstupních a výstupních razítek uvedených v cestovním dokladu žalobkyně. Vznikl zde rozpor mezi tvrzením žalobkyně a interpretací údajů razítka správními orgány ohledně data odletu uvedeného v cestovním dokladu. Žalobkyně tvrdila, že se jedná o číslici 8 (měsíc srpen), zatímco žalovaná má za prokázanou číslici 6 (měsíc červen).
24. Žalobkyně se až z prvostupňového rozhodnutí se dozvěděla, z jakých dat správní orgán I. stupně vycházel, a to přesto, že se této informace domáhala (viz vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 22. 3. 2024). Žalobkyně spolu s odvoláním předložila barevnou kopii pasu, letenku v ruském jazyce a navrhla, aby si správní orgán vyžádal informaci ze Schengenského informačního systému nebo systému Letiště Václava Havla.
25. Žalovaná pak bez dalšího odvolání zamítla, v napadeném rozhodnutí uvedla, že důkazy žalobkyně byly předloženy v rozporu s ust. § 82 odst. 4 správního řádu, letenka zároveň nebyla přeložena do českého jazyka. Správní orgán si nevyžádal informace z IS KODOX a IS OBZOR, neboť dne 13. 3. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno opatření proti nečinnosti. Žalovaná považovala za nehospodárné prvostupňové rozhodnutí rušit, neboť z černobílé kopie je otisk razítka jednoznačný.
26. Soud toto odůvodnění nepovažuje za správné a přesvědčivé. Podstatné pro projednávanou věc je, zda žalobkyně ve správním řízení o své žádosti aktivně jednala, zda předložené důkazy byly přípustné s ohledem ust. § 82 odst. 4 správního řádu a zda správní orgán zjistily stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a zda se dostatečně vypořádaly s důkazními návrhy žalobkyně.
27. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu se vyvinula v obecný závěr, že v řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoliv na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (srov. rozsudky ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015-43, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015-

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

36, ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36 nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36). Z uvedené judikatury rovněž vyplývá, že pokud zůstane žadatel v řízení o žádosti nečinný, pak jde tato nečinnost k jeho tíži. Lze přiměřeně odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 9 Azs 66/2018-58, v němž je o povinnosti žadatele poskytnout potřebnou součinnost uvedeno, že v řízení o žádosti je tato povinnost ještě silnější, neboť nelze po správním orgánu požadovat, aby za účastníka řízení obstarával podklady a skutečnosti, které povedou ke kladnému rozhodnutí, tedy k vyhovění jeho žádosti. Žadatel, který má zájem na tom, aby bylo jeho žádosti vyhověno, proto musí být v řízení o žádosti aktivní, což mimo jiné znamená předkládat doklady, jejichž předložení mu ukládá zákon, jinak musí nést negativní následky.

28. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobkyně byla v řízení o své žádosti dostatečně aktivní. V tomto ohledu soud připomíná závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2018, č. j. 10 Azs 370/2017-40: „NSS již opakovaně judikoval, že ne každé pochybení správního orgánu je důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí (srov. např. rozsudky NSS, ze dne 8. 3. 2007, čj. 8 Afs 102/2005-65, ze dne 14. 7. 2008, čj. 8 Afs 70/2007-102, ze dne 19. 12. 2014, čj. 8 Afs 78/2012-45, nebo ze dne 26. 4. 2018, čj. 1 As 186/2017-49). Zároveň platí, že správní řízení vedené v prvním a druhém stupni tvoří jeden celek. Je-li proto vada řízení v prvním stupni zhojena v řízení odvolacím, netrpí správní řízení jako celek vadou, která by způsobovala jeho nezákonnost (srov. např. rozsudky NSS ze dne 13. 4. 2004, čj. 2 A 10/2002-269, č. 280/2004 Sb. NSS, ze dne 30. 11. 2010, čj. 9 As 37/2010-217, nebo ze dne 26. 4. 2018, čj. 1 As 186/2017-49). To je případ i právě projednávané věci. Ačkoliv ministerstvo pochybilo, nereagovalo-li na vyjádření stěžovatele, ve svém zamítavém rozhodnutí konkrétní období nepřítomnosti uvedlo. Stěžovatel měl proto prostor v rámci odvolacího řízení reagovat na jednotlivá období, která správní orgán hodnotil jako dobu jeho nepřítomnosti v ČR, a předložit důkazy prokazující, že se některé z uvedených období má do jeho pobytu započítat podle § 68 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Takto ostatně postupoval žadatel i v řízení posuzovaném NSS v rozsudku čj. 5 Azs 157/2015-31.“
29. Žalobkyně se v řízení před správním orgánem I. stupně seznámila se spisem a včas zaslala vyjádření, ve kterém uvedla data nepřítomnosti. Zde je nutné podotknout, že žalobkyně disponovala pouze údajem o celkovém počtu dní nepřítomnosti v ČR spočtených správním orgánem (336), nikoliv informací o jednotlivých obdobích. Nelze jí tedy přičítat k tíži, že se nevyjádřila k rozporu mezi daty již před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Po vydání prvostupňového rozhodnutí žalobkyně získala informaci o konkrétním sporném datu, toto sporné datum výslovně označila a doložila barevnou fotokopii pasu a letenky v ruštině v žádosti o postup dle § 87 správního řádu, navrhla též správním orgánům, aby si v případě pochybností ohledně data odletu vyžádaly informace z Schengenského informačního systému, případě systému Letiště Václava Havla. Z hlediska koncentrace řízení šlo o důkazy přípustné. I přes to, že letenka nesplnila podmínky § 16 odst. 2 správního řádu, z barevné fotokopie pasu v kombinaci s černobílou fotokopií a jednoznačným tvrzením žalobkyně je zřejmé, že nelze spolehlivě stanovit, o jakou číslici se jedná, neboť razítko je červené barvy na bílém podkladě s červenými pruhy, není tak jasné čitelné, zda údaj o měsíci je značený číslicí 6 či 8 (tento údaj je přitom z hlediska úspěchu žalobkyně v řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu rozhodující), proto bylo na místě přistoupit k dalšímu dokazování za účelem zjištění správného data odletu.
30. Soud v této souvislosti konstatuje, že sice žalobkyně měla při doložení letenky předložit zároveň i její překlad, zároveň však jde o další indicii, že razítko skutečně může zobrazovat i jiné datum. Zcela minimální úsilí by pak vyžadovalo vyhledání názvů měsíců červen a srpen

v ruském jazyce (tj. XXXX, XXXXXX), a to za účelem posouzení, zda je skutkový stav jednoznačný, nebo zda je na místě vyhovět důkaznímu návrhu žalobkyně a vyžádat k ověření sporného data další informace. Neprovedení navrhovaných důkazů kvůli délce správního řízení a kvůli opatření proti nečinnosti nebylo správným postupem. Délka správního řízení (na které se ostatně žalobkyně negativně nepodílela) nemůže odůvodňovat neprovedení navrhovaných důkazů při nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud pak nerozumí argumentaci, že zrušení napadeného rozhodnutí by bylo „nehospodárné“, žalovaná nebyla povinna prvostupňové rozhodnutí rušit, mohla dokazování doplnit a skutkovou situaci postavit najisto.

31. Soud též dodává, že ač správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že při stanovení doby strávené mimo ČR vycházel kromě cestovního pasu žalobkyně též z informací z CIS, oba výpisy z CIS založené ve správním spise zobrazují data odletů a příletů pouze do 29. 1. 2021, je tedy zřejmé, že správní orgány z informací CIS nevycházely při zjišťování sporného data (27. 6. 2021, resp. 27. 8. 2021). Ohledně tohoto období vycházely jen ze špatně čitelného razítka v cestovním dokladu žalobkyně, a to za situace, kdy žalobkyně interpretaci razítka správními orgány zpochybňovala a navrhovala další důkazy k prokázání svých tvrzení.
32. Soud tedy shledal, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, porušily též zásadu volného hodnocení důkazů. Tato zásada zakotvená zejména v § 50 odst. 4 správního řádu dává prostor správnímu orgánu, aby sám vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující a které nikoliv. To se v souladu se zásadou materiální pravdy musí dít tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jedná se o stav, kdy je zjištěn dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný soubor dílčích informací, které nahlíženy jako celek nemohou vést k jinému závěru. Správní orgány zákonem a judikaturou kladeným požadavkům na dokazování v projednávané věci nedostály.
33. S ohledem na výše uvedené soud podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tj. zajistí, aby o odletovém datu žalobkyně nebyly důvodné pochybnosti, a to vyhověním důkaznímu návrhu žalobkyně - podáním žádosti o sdělení informací z IS KODOX a IS OBZOR, případně sama žalobkyně má možnost předložit správnímu orgánu překlad letenky (v souladu s § 16 odst. 2 správního řádu) či jiné důkazy prokazující její tvrzení, že nepřekročila dobu strávenou mimo ČR.
34. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto má proti žalované právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále z nákladů zastoupení advokátem. Výši nákladů zastoupení soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto dvou úkonů (§ 13 odst. 4). Náklady zastoupení advokátem tak činí 6 800 Kč a náklady řízení celkem 9 800 Kč, žalovaná je povinna nahradit je žalobkyni ve 30 denní lhůtě k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. srpna 2024

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.